

III свидетелъ. Че ако можехъ да говоря разбрано, нѣма да служа въ кабаре, я!

Председателя. Тѣй е, въ кабаре колко по-неразбрано говоришъ — толкова по-те разбирашъ.

III свиидетелъ. Ами щомъ знаешъ, защо ме засрами?

Председателя. Хайде стига одумки, ами говори бавно и ясно.

III свидетелъ. Той ѝ хваща ржката; тя го милува. И така си пиятъ и си гледатъ кефа.

Председателя. (Пресича го) Туй го знаемъ, друго, друго нѣщо,

III свидетелъ. И туй да не бѣхъ видѣлъ бѣше по-харно.

Председателя. Стига, стига. Да влѣзе четвъртия свидетелъ.

(Влиза четвърти свидетелъ)

Председателя. Е, а тикакво знаешъ?

IV свидетелъ. Азъ бѣхъ при наддаването на платоветѣ. Продажбата бѣше публична, но други наддавачи не се явиха. И стоката се възложи на „Всичко мога“.

Председателя. И какъ разбра: скроена ли бѣше тая продажба?

IV свидетелъ. Че какво да кажа . . . Коя ли продажба не е скроена!

Председателя. Какъ тѣй!

IV свидетелъ. Така: стоката трѣбва да се продаде евтино, за да може купувача да даде на тѣзи, които я вършатъ.

Председателя. Че какъ може това?

IV свидетелъ. То да е само тамъ.